

N.F.S. Grundtvig "Efter-Klang [til Svanelilles Vise]"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.12, april 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1817 (SJ: 306)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:375

Efter-Klang.

¹ Veemods-Toner!

Sært I klinge,

Skovens Kroner,

Let omsvinge.

Taarer trille;

Hjertet slaar.

|A:376 Sørge maa vi, Svanelille!

Over dine bange Kaar,

Ei berømme,

Tør vi dine Sønners Raad,

Og ei dømme

Deres Daad.

Skiald i Skoven!

Ei jeg spørger, hvor dit Hjerte

Var, da du udsang med Smerte

Over Voven:
Klage-Visen, som nu svinger,
Atter sig med lægde Vinger,
Over Voven,
Over Skoven.
Hvor i Hald og hvor i Hytte,
Dane-Hjerter slaae og lytte:
Lytte til den Veemodssang,
Som af Nattergales Kluk,
Og af fromme Børnesuk,
Avledes i Danevang,
Er i Blomsterduft indvævet,
Over Bøgen sammensvævet!

2 Jeg kun spørger, hvor dit Øie
Fæsted sig i Sangens Stund?
Kunde løiet Sorg vel føie
A:377 Ord og Riim saa i din Mund?
Eller, hvem var Svanelille!
Hvad var hendes Navn paa Jord?
Hvorfor tier Saga stille,
Svarer ei til dine Ord!

3 Vredes ei, du gamle Skjald!
Vel jeg veed, hvad du maa svare:
Siger ei mit Tonefald
Høit, hvor mine Øine vare!
Maa ei stedse Øiet følge
Hjertets Bølge!
Var ei altid det med Danen,
Som med Svanen !
Kun paa Bølgen kan han kneise,
Og i Luftsyn er han svag,
Kun paa Bølgen han kan heise
Høit sit hvide Svane-Flag;
Kun i Bølgen kan han skue
Billedet af Himlens Bue;
Alt det Skønne, alt det Store,
Kun paa Bølgen kan han spore,
Derfor Øiet altid følger
Hjertets Bølger.
Naar han sjunger, naar han spiller,
Maa det lyde,
A:378 Som naar Voven sagte triller,
Eller som naar Bølger bryde,
Hørde du ei Voven trille,

Sagte under Svanelille,
Hørte du det ikke lyde,
Over hendes sjunkne Grav,
Som naar vrede Bølger bryde
Røver-Snekker midt paa Hav;
Da forstod du ei min Sang:
Dane-Harpens Bølgeklang;
Da omsonst jeg nævne vilde,
Dig mit Hjertes Svanelille.

- 4 Godt, du Gamle! see, jeg tier,
Fritter dig slet ikke meer.
Tier, tænker, troer og bier,
Til jeg Spor i Bølgen seer,
Som mig kan det aabenbare,
Hvad din Svanelille heed,
Saa jeg kan med Saga svare,
At for vist jeg Navnet ved.

5 Svanelille !

Lig da under Bølgen stille,
Indtil Saga selv kan finde
Rede i dit Arvetal,
A:379Rejse dig et Kors til Minde,
Over Markens grønne Val!
Fremmed est du ingenlunde,
Midlertid i Danevang,
Dersom kun i Folke-Munde,
Var den gamle Klagesang;
Svane-Unger er vi alle,
Som end elske Bølgen blaa,
Søster maa vi dig jo kalde,
Da din Skjald dig nævner saa.
Han dig skiænket har en Stemme,
Han din Klage gav en Klang,
Saa vi maa dig vist indlemme
I den store Svane-Sang,
Som skal tone over Voven,
Som skal tone over Skoven,
Over Bjerg og Mark og Lund,
Som skal Himlens Fugle svare,
Som skal Bølgens Suk forklare,
I en hellig Aftenstund;
Som med Sagnet Syn skal rime,
Klang med Klokke, Degn med Præst,
Som i Norden skal indkime

Ordets store Jubel-Fest.
